

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 188

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 aprilie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
172.				
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect	2	nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	5-7	
230.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect	2	51.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind concursul public de oferte nr. 22/2001 pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare	7-9
		58.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru verificarea și autorizarea instalațiilor mecanice sub presiune și instalațiilor de ridicat CR1—2001	9
		753.	— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale și evidența operativă a mărfurilor aflate în zonele libere	9-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 62 din 27 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare	3-4	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
Decizia nr. 67 din 27 februarie 2001 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii		8.	— Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii aferente lunii aprilie 2001 (perioade de aplicare)	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52 din 26 aprilie 1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 29 aprilie 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 octombrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 10 aprilie 2001.
Nr. 172.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 aprilie 2001.
Nr. 230.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 62**

din 27 februarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. în Dosarul nr. 4.418/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde avocat Florica Nițu, pentru Sorin Roșca Stănescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul părții reprezentate pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens practica jurisdicțională în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, considerând că prevederile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1), deoarece, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea fundamentală, Parlamentul, ca unică autoritate legiuitoare a țării, are latitudinea de a stabili prin lege anumite categorii de persoane sau de litigii scutite de plata taxei judiciare de timbru, fără ca prin aceasta să fie încălcate drepturile și libertățile cetățenești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, observă următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.418/1999, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că „art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 contravine dispozițiilor art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, de care se prevalează reclamantul pentru a nu-și timbra acțiunea, instituie o discriminare pozitivă, în favoarea unui grup restrâns de persoane — de regulă, demnitarii. Acest text reprezintă modalitatea prin care un personaj politic a înțeles să ocrotească imunitatea

parlamentară de care se bucura un alt personaj politic. Astfel că legea poate fi numită, din această perspectivă, o lege de speță. De aceea, a da, în aceste condiții, în care marea majoritate a populației este nevoită să suporte cheltuielile actului de justiție, o lege care să-i scutească de la plata taxei de timbru pe câțiva demnitari ce își evaluează prejudiciul de imagine după criteriile numai de ei știute, este un act nu numai neconstituțional, dar și profund imoral. Este, în orice caz, neconstituțională o lege care creează asemenea inegalități între oamenii care se adresează justiției, favorizându-i tocmai pe aceia care nu numai că nu au nevoie, dar nu au nici dreptul la o protecție specială. Legea are, prin definiție, vocație la universalitate, fiind chemată să reglementeze o totalitate de relații sociale, și nu să favorizeze un grup de indivizi care sunt deja, prin poziția lor socială și politică, privilegiați“.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că scutirea introdusă la lit. f¹) se înscrie în ansamblul scutirilor de taxe judiciare de timbru, cuprinse în Legea nr. 146/1997, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000, și are ca temei importanța valorilor sociale ocrotite în atare cazuri, fără a se putea pretinde că în acest fel s-ar crea inegalități sociale. Se consideră că „scutirea de taxă de timbru a cererilor ce vizează aplicarea dreptului la propria imagine a unui cetățean nu vizează anumite persoane, ci este instituită în favoarea oricărui cetățean ce se adresează justiției“. Prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 — se arată în continuare — nu se creează o protecție specială pentru demnitari, deoarece acest text nu înlătură egalitatea între părțile procesului civil.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Legea nr. 146/1997 recunoaște tuturor cetățenilor care se consideră vătămați prin atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației lor dreptul de a cere despăgubiri în justiție fără plata vreunei taxe, neinstituind discriminări de nici un fel; principiul egalității în fața legii trebuie înțeles în sensul că aceeași normă legală nu poate fi aplicată diferit, discriminatoriu de la un caz la altul, în funcție de criteriile enumerate în art. 4 alin. (2) din Constituție, și nicidecum în sensul că legea n-ar putea prevedea măsuri diferențiate în funcție de categoria de subiecte cărora li se adresează sau de sfera relațiilor sociale pe care o reglementează. În concluzie, se apreciază că nu au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și în art. 16 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin Încheierea din 6 martie 2000 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, dispoziții introduse prin pct. 4 al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și modificate prin Legea nr. 112/1998 privind aprobarea acestei ordonanțe (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 9 iunie 1998). Aceste dispoziții au următoarea redactare: „Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]”

f¹) *stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice;*“

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, s-au adus modificări textului art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, care are în prezent următoarea redactare: „*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine.*“

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când dispoziția legală invocată a fost modificată, excepția poate să fie examinată dacă textul legal, în noua sa redactare, păstrează în substanța sa reglementarea inițială. De aceea, având în vedere că această cerință este îndeplinită, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor

art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4 alin. (2), potrivit cărora „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială*“, precum și ale art. 16 alin. (1), conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate sub aspectul criticii privind încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) este o prerogativă exclusivă a legiuitorului. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*“, iar potrivit art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*“. Întrucât legiuitorului îi aparține prerogativa de a reglementa în materie de taxe și impozite, acesta are și libertatea de a aprecia asupra unor scutiri de taxe, în condiții pe care le consideră justificate, fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor constituționale privitoare la unitatea poporului și la egalitatea între cetățeni.

Curtea constată, de asemenea, ca fiind neîntemeiat și argumentul potrivit căruia prin textul de lege criticat s-ar institui o discriminare pozitivă în favoarea unui grup restrâns de persoane (demnitarii). Aceasta deoarece prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 este scutită de plata taxei de timbru orice persoană fizică în cazul formulării de acțiuni și cereri având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private ori dreptului la imagine.

În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, precum și Decizia nr. 260 din 5 decembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 24 ianuarie 2001).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. în Dosarul nr. 4.418/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67

din 27 februarie 2001

**referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea
Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată
prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 71, 79 și 80
din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**

Lucian Mihai	—	președinte
Costică Bulai	—	judecător
Constantin Doldur	—	judecător
Kozsokár Gábor	—	judecător
Ioan Muraru	—	judecător
Nicolae Popa	—	judecător
Lucian Stângu	—	judecător
Romul Petru Vonica	—	judecător
Gabriela Ghiță	—	procuror
Doina Suliman	—	magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepții ridicate de Mariana Șerbănescu și Adrian Preda în dosarele nr. 1.907/2000 și nr. 1.910/2000 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde Mariana Șerbănescu. Lipsesc celelalte părți, Adrian Preda și Societatea de Servicii de Management Feroviar — S.A. (pentru S.N.C.F.R. „Călători” — S.A. din București), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 255C/2000 și nr. 258C/2000 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public nu se opun conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 258C/2000 la Dosarul nr. 255C/2000.

Autoarea excepției, Mariana Șerbănescu, solicită admiterea excepției pentru motivele invocate în concluziile scrise depuse în susținerea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, solicită respingerea excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 mai 2000 și 26 aprilie 2000, pronunțate în dosarele nr. 1.907/2000 și nr. 1.910/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru**

organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Mariana Șerbănescu și Adrian Preda în cadrul unor cauze civile ce au ca obiect litigii de muncă.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 modifică o lege organică, și anume Legea nr. 92/1992, ceea ce contravine art. 107 alin. (3) și art. 114 din Constituție. De asemenea, se susține că art. IV și IX din ordonanța de urgență criticată contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 20, 21 și 24, deoarece suprimă apelul în materia litigiilor de muncă, litigii care ar trebui soluționate de complete de judecată speciale, care însă nu au fost încă înființate. În final se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 ar trebui „să prelungească” și dispozițiile art. IV ale acestei ordonanțe de urgență ca, de altfel, și pe ale art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că „legea de organizare judecătorească este o lege organică și, ca atare, se pare că susținerile intimatelor, în sensul că Guvernul nu putea pe calea unei ordonanțe de urgență să modifice Legea nr. 92/1992, deoarece ar contraveni prevederilor constituționale invocate mai sus, sunt întemeiate”, astfel că excepțiile trebuie admise.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază, în ceea ce privește neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999, că prin Decizia nr. 34/1998 Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării prin ordonanță a domeniilor rezervate legilor organice nu este aplicabilă ordonanțelor de urgență ale Guvernului. În ceea ce privește neconstituționalitatea celorlalte dispoziții legale, Guvernul consideră că nu sunt înfrânte prevederile constituționale ale art. 20, 21 și ale art. 24 alin. (1).

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele

întocmite în cauze de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 14 martie 2000, precum și dispozițiile art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999. Aceste din urmă texte de lege au următorul cuprins:

— Art. 71: „*Instanțele judecătorești competente să judece cereri referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se stabilesc prin lege.*“;

— Art. 79: „(1) *Hotărârile instanței de fond sunt definitive.*
(2) *Hotărârile motivate ale instanței de fond se redactează și se comunică părților în termen de cel mult 15 zile de la pronunțare.*“;

— Art. 80: „*Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.*“

Autorii excepțiilor consideră că aceste dispoziții legale încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*“;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*
(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*“;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*
(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*“;

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*
(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*“;

— Art. 107 alin. (3): „*Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.*“;

— Art. 114: „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*
(2) *Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.*
(3) *Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.*
(4) *În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depu-*

nerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) *Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).*“

Examinând excepțiile, Curtea constată că nu poate fi primită nici una dintre criticile de neconstituționalitate formulate de autorii acestora.

Astfel, în ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), Curtea Constituțională constată că textele de lege criticate nu conțin vreo dispoziție de natură să le confere caracter retroactiv.

Nu poate fi primită nici critica adusă Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 în baza argumentului că potrivit art. 107 alin. (3) și art. 114 din Constituție o asemenea ordonanță nu poate interveni într-un domeniu aparținând unei legi organice. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, a reținut că „Dispozițiile art. 114 din Constituție nu prevăd interdicția de a se emite ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unei măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției“.

În ceea ce privește motivul de neconstituționalitate decurgând din „suprimarea apelului“, Curtea Constituțională a statuat că „accesul liber la justiție nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite“. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 mai 1998.

În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor art. 24 din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la apărare, Curtea nu o poate reține ca fiind relevantă, întrucât toate litigiile legate de modificarea sau desfacerea contractelor de muncă se judecă de către instanțele judecătorești, părțile având dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului, indiferent de gradele de jurisdicție.

Sub aspectul privind invocarea art. 20 din Constituție, Curtea observă că autorii excepției nu arată în ce mod dispozițiile legale criticate contravin acestei norme constituționale, astfel că nici acest argument nu poate fi reținut.

Referitor la toate celelalte critici legate de modul de soluționare a litigiilor de muncă, se constată că acestea nu ridică probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii.

În sfârșit, în legătură cu faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000 ar trebui, potrivit autorilor excepțiilor, „să prelungească“ dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 ca, de altfel, și pe cele ale art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999, Curtea constată că aceasta este o problemă de legiferare ce aparține competenței exclusive a legiuitorului, iar nu una de contencios constituțional.

Așa fiind, în cauzele de față excepțiile de neconstituționalitate ridicate urmează să fie respinse.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi sub aspectul raportării dispozițiilor legale criticate la art. 114 alin. (4) din Constituție și cu unanimitate de voturi sub celelalte aspecte,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepții ridicate de Mariana Șerbănescu și Adrian Preda în dosarele nr. 1.907/2000 și nr. 1.910/2000 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind concursul public de oferte nr. 22/2001 pentru concesionarea
unor activități miniere de exploatare**

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
având în vedere:

- solicitările persoanelor juridice pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale;
- prevederile art. 10 și 40 din Legea minelor nr. 61/1998;
- prevederile art. 18–29 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998;
- Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor;
- Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în municipiul București, str. Mendeleev nr. 36–38, sectorul 1, telefon +(40)1–3132204, fax +(40)1–2107440, oferă în vederea concesionării activităților miniere de exploatare, în condițiile Legii minelor nr. 61/1998 și ale Hotărârii Guvernului nr. 639/1998, zăcămintele cuprinse în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Durata concesionării activităților miniere de exploatare este de maximum 20 de ani, cu drept de prelungire pe perioade succesive de câte 5 ani.

Art. 3. — În scopul întocmirii ofertelor Agenția Națională pentru Resurse Minerale asigură accesul la datele specifice, în baza unui acord de confidențialitate, pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice, cu plata tarifelor pentru consultare, în condițiile legii.

Art. 4. — Ofertele pentru concesionarea activităților miniere de exploatare se depun la Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 90 de zile calendaristice de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Condițiile de participare, conținutul minimal al ofertelor și modul de evaluare a acestora sunt reglementate prin Procedura de selecție a ofertelor — runda 22/2001 — exploatare, care se oferă gratuit, la cerere, de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 6. — Solicitanții vor primi contra unor tarife stabilite studiul de oportunitate și caietul de sarcini întocmit pentru fiecare zăcămintă oferit spre concesiune.

Art. 7. — Ofertanții rămân angajați, prin termenii ofertelor lor, pentru toată durata de valabilitate a licenței solicitate.

Art. 8. — Concurusul public de oferte pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare se organizează în conformitate cu prevederile Legii minelor nr. 61/1998, ale Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998, ale Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și ale Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind

regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999, dintre care menționăm:

1. Deschiderea ofertelor va avea loc în ședință publică, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Data și ora ședinței publice de deschidere a plicurilor se anunță la depunerea ofertelor. Nerespectarea conținutului plicurilor și a coordonatelor zăcămintului oferit determină descalificarea ofertantului.

2. În cazul în care până la expirarea termenului limită de depunere a ofertelor nu se depun cel puțin două oferte, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va proceda la republicarea anunțului publicitar, iar procedura licitației va fi reluată de la etapa depunerii ofertelor.

3. Pentru continuarea desfășurării procedurii de licitație este necesar ca după deschiderea plicurilor exterioare, precum și după deschiderea plicurilor interioare, care conțin oferta tehnică, cel puțin două oferte să întrunească condițiile prevăzute de lege.

4. În cazul în care nici în urma celei de-a doua runde nu se desemnează un câștigător, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va atribui concesionarea prin negociere directă conform legii.

5. Agenția Națională pentru Resurse Minerale va analiza ofertele în maximum 30 de zile și va comunica tuturor ofertanților rezultatul evaluării.

6. Negocierea licențelor de exploatare cu câștigătorii concursului începe după finalizarea eventualelor contestații și durează 30 de zile lucrătoare.

Art. 9. — Licența de exploatare intră în vigoare după aprobarea de către Guvern și după publicarea hotărârii Guvernului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 9 aprilie 2001.
Nr. 51.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând perimetrele de exploatare—runda 22/2001

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Localizarea perimetrului (județul)	Suprafața (km ²)	Coordonate—Stereo '70		Resurse minerale
				X	Y	
1	2	3	4	5		6
1.	Talpa — extindere	Suceava	0,479 0,262	zona I		Nisip și pietriș
				712 213,0	591 660,0	
				712 213,0	592 130,0	
				711 825,0	592 500,0	
				711 825,0	591 619,0	
			zona II			
			0,217	710 995,0	592 940,0	
				711 050,0	593 275,0	
				710 959,0	593 477,0	
				710 769,0	593 563,0	
				710 575,0	593 602,0	
				710 444,0	593 516,0	
				710 485,0	593 384,0	
				710 662,0	593 196,0	
				710 787,0	593 118,0	
710 924,0	593 007,0					
2.	Malnaș—Botos	Covasna	0,193	505 239,0	562 964,0	Andezit
				505 239,0	563 171,0	
				505 080,0	563 390,0	
				505 103,0	563 810,0	
				504 912,0	563 800,0	
				504 912,0	562 984,0	
3.	Trăistari—Ocnele Mari	Vâlcea	0,151	397 781,0	445 833,0	Tuf vulcanic
				397 763,5	445 840,5	
				397 656,8	445 774,0	
				397 617,5	445 811,0	
				397 522,5	445 751,5	
				397 456,5	445 728,5	
				397 298,0	445 747,0	
				397 293,5	445 715,0	

1	2	3	4	5	6	
				397 664,0	445 287,5	
				397 682,5	445 303,5	
				397 689,0	445 388,5	
				397 749,0	445 455,0	
				397 807,0	445 522,0	
				397 835,0	445 609,5	
4.	Zam-Nord	Hunedoara	0,24	505 100,0	301 800,0	Bazalt
				505 100,0	302 200,0	
				505 700,0	302 200,0	
				505 700,0	301 800,0	
5.	Gorun-Cicârlău	Maramureș	0,11	691 100,0	381 100,0	Andezit
				691 588,0	381 292,0	
				391 509,0	381 489,0	
				691 020,0	381 297,0	
6.	Comana—Dealul Glimea	Brașov	0,28	487 992,0	523 340,0	Bazalt
				487 795,0	523 625,0	
				487 225,0	523 325,0	
				487 720,0	522 882,0	

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru verificarea și autorizarea instalațiilor mecanice sub presiune și instalațiilor de ridicat CR1—2001

Ministrul industriei și resurselor,
în conformitate cu atribuțiile Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și
Instalațiilor de Ridicat,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripțiile tehnice pentru verificarea și autorizarea instalațiilor mecanice sub presiune și instalațiilor de ridicat CR1—2001, Colecția ISCIR.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 5 martie 2001.
Nr. 58.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale și evidența operativă a mărfurilor aflate în zonele libere

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
în temeiul art. 394 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 și 271 bis din 9 octombrie 1997,
în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1) și (2), art. 13, art. 16 alin. (1), art. 47, art. 51 alin. (1), art. 60, 64 și 71, art. 81 alin. (1), art. 82, 126–134 și ale art. 145 din Codul vamal al României, precum și ale art. 393 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României,
emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale și evidența operativă a mărfurilor aflate în zonele libere, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, dată la care orice alte dispoziții emise de Direcția Generală a Vănilor își încetează aplicabilitatea.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 4 aprilie 2001.
Nr. 753.

NORME TEHNICE

privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale și evidența operativă a mărfurilor aflate în zonele libere

A. Dispoziții privind autorizarea de către biroul vamal de control și vămuire a construcțiilor în zonele libere

1. Realizarea de construcții de orice fel, permanente sau provizorii, în zonele libere este condiționată de autorizarea prealabilă de către biroul vamal de control și vămuire în a cărei rază de competență teritorială se află zona liberă.

2. Cererile prin care se solicită autorizarea construcției se adresează în scris biroului vamal de control și vămuire.

Cererea cuprinde descrierea activităților pentru care este destinată construcția și orice alte informații care sunt în măsură să permită biroului vamal de control și vămuire să evalueze posibilitatea de efectuare a supravegherii vamale pentru mărfurile care se află în zona liberă și pentru operațiunile care se efectuează în această zonă și se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme.

Cererea este însoțită de toate avizele și aprobările prevăzute de legislația specifică în vigoare.

3. După analizarea cererii, în situația în care se constată că supravegherea poate fi exercitată, biroul vamal de control și vămuire autorizează în scris realizarea construcției în conformitate cu prevederile art. 127 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

4. Prevederile pct. 1-3 se aplică și în cazurile în care au loc transformări substanțiale ale unor construcții deja existente în zona liberă.

B. Introducerea din țară în zonele libere a mărfurilor românești și a mărfurilor străine importate

5. Mărfurile românești sau mărfurile străine importate, vămuite pentru export la un alt birou vamal de control și vămuire, se introduc din țară în zonele libere pe baza declarațiilor vamale de export numai dacă acestea, în aplicarea prevederilor art. 81 și 84 din Codul vamal al României, urmează să părăsească efectiv teritoriul țării în aceeași stare în care se aflau în momentul înregistrării declarației vamale de export.

6. Pentru mărfurile românești sau pentru cele străine importate care se introduc din țară în zonele libere în vederea depozitării, realizării de construcții, consumului sau altor activități specificate la art. 10 din Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere se completează și se depune la biroul vamal de control și vămuire în a cărei rază de competență teritorială se află zona liberă un document simplificat, potrivit modelului și instrucțiunilor de completare cuprinse în anexa nr. 2 la prezentele norme.

7. Documentul simplificat se completează de către deținătorul depozitului din zona liberă, de societatea comercială care efectuează construcțiile sau de agentul economic care pune în consum mărfurile, după caz.

8. Documentul simplificat se completează în două exemplare, având următoarele destinații:

- exemplarul 1 este păstrat de titularul operațiunii de introducere;
- exemplarul 2 este păstrat de biroul vamal de control și vămuire în a cărei rază de competență teritorială se află zona liberă.

9. În cazul introducerilor frecvente de mărfuri, documentul simplificat face referire la cantitățile totale estimate de mărfuri care urmează să fie introduse în zona liberă pe o perioadă de 30 de zile și se depune la prima intrare în cadrul acestui interval.

În acest caz la documentul simplificat se anexează o listă specificativă, despre care se fac mențiuni în caseta nr. 7 a acestui document.

Pe lista specificativă se confirmă fiecare operațiune de introducere a mărfurilor atât de către titularul operațiunii, cât și de agentul vamal desemnat.

C. Scoaterea din zonele libere a mărfurilor românești și a mărfurilor străine importate

10. Mărfurile românești sau cele străine importate care au fost introduse anterior din țară în zonele libere, în baza documentului simplificat prevăzut la pct. 6, în vederea depozitării, realizării de construcții, consumului sau altor activități specificate la art. 10 din Legea nr. 84/1992, pot fi reintroduse în țară sau pot fi scoase din țară.

11. Scoaterea din țară a mărfurilor prevăzute la pct. 10 se realizează prin întocmirea formalităților vamale de export.

12. La controlul documentar al declarației vamale de export se verifică și concordanța acesteia cu datele înscrise în documentele simplificate întocmite cu ocazia intrării în zona liberă.

În cazul în care se constată concordanța datelor și se acordă liberul de vamă, agentul vamal desemnat de conducerea biroului vamal de control și vămuire completează declarația vamală potrivit Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, aprobate prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilor nr. 946/1997, și confirmă scoaterea din țară a mărfurilor străine importate sau românești introduse anterior în zona liberă prin aplicarea ștampilei personale și a semnăturii pe exemplarul 1 al documentului simplificat prezentat la intrare, oprind o copie de pe acesta. Copia de pe acest exemplar se anexează la exemplarul 2 al documentului, reținut de biroul vamal de control și vămuire la intrarea mărfurilor.

13. La introducerea în țară a mărfurilor prevăzute la pct. 10 se utilizează documentul simplificat menționat la pct. 6.

14. Agentul vamal desemnat de conducerea biroului vamal de control și vămuire confirmă scoaterea mărfurilor introduse anterior în zona liberă prin aplicarea ștampilei personale și a semnăturii pe exemplarul 1 al documentului simplificat prezentat la intrare și oprește o copie de pe acesta. Copia de pe acest exemplar se anexează la exemplarul 2 al documentului, reținut de biroul vamal de control și vămuire la intrarea mărfurilor.

În situația în care mărfurile introduse pe baza unui singur document simplificat sunt reintroduse în țară în mai multe etape, mențiunile de confirmare ale biroului vamal de control și vămuire se fac pe o listă specificativă anexată la documentul simplificat; în caseta nr. 8 a documentului simplificat se fac referiri privind lista anexată. Lista specificativă va fi vizată prin semnătură autorizată și ștampilă și de către titularul operațiunii, la fiecare confirmare parțială.

D. Introducerea din țară în zonele libere a mărfurilor românești sau a mărfurilor străine importate care participă, împreună cu alte mărfuri străine, la operațiuni de perfecționare activă și scoaterea acestora din zonele libere

15. Introducerea din țară în zona liberă a mărfurilor românești sau a celor străine importate în vederea participării, alături de alte mărfuri străine, la operațiuni de perfecționare activă, se realizează potrivit procedurii cuprinse la pct. 6-14.

16. Pentru mărfurile străine se solicită, în conformitate cu prevederile art. 188 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, obținerea autorizației de perfecționare activă. În cererea de obținere a autorizației respective, precum și în autorizație se fac mențiuni privind mărfurile românești.

17. În această situație biroul vamal de control și vămuire în a cărei rază de competență teritorială se află zona liberă verifică, în funcție de operațiunea în cauză:

- a) dacă în autorizația de perfecționare activă este menționată zona liberă ca loc de desfășurare a operațiunilor menționate;
- b) dacă în autorizația de perfecționare activă au fost menționate mărfurile românești și mărfurile străine importate;
- c) dacă în autorizația de perfecționare activă este menționat biroul vamal de control și vămuire al zonei libere ca birou vamal de încheiere a regimului.

18. Produsele compensatoare sunt scoase din zona liberă în afara țării cu întocmirea formalităților de export.

19. La controlul documentar al declarației vamale de export se verifică și concordanța acesteia cu datele înscrise în documentul simplificat întocmit cu ocazia intrării în zona liberă a mărfurilor românești ori a mărfurilor străine importate ce au participat la procesul de perfecționare activă.

În cazul în care se constată concordanța datelor și se acordă liberul de vamă, agentul vamal desemnat de conducerea biroului vamal de control și vămuire completează declarația vamală potrivit Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, aprobate prin Decizia nr. 946/1997, și confirmă scoaterea din țară a mărfurilor străine importate sau românești introduse anterior în zona liberă prin aplicarea ștampilei personale și a semnăturii pe exemplarul 1 al documentului simplificat prezentat la intrare, oprind o copie de pe acesta. Copia de pe acest exemplar se anexează la exemplarul 2 al documentului, reținut de biroul vamal de control și vămuire la intrarea mărfurilor.

20. În cazul în care produsele compensatoare nu se mai scot din țară, în aplicarea prevederilor art. 196, 197 și 215 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, iar pentru acestea se solicită plasarea sub regimul vamal de import, agentul vamal desemnat de biroul vamal de control și vămuire verifică concordanța datelor din declarația vamală cu situația mărfurilor străine importate sau românești introduse anterior în zona liberă și care au participat la operațiunea de perfecționare activă, completează declarația vamală potrivit Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, aprobate prin Decizia nr. 946/1997, și operează corespunzător documentul simplificat.

21. La controlul documentar al declarației vamale în detaliu se verifică și concordanța acesteia cu datele înscrise în documentul simplificat, întocmit cu ocazia intrării în zona liberă a mărfurilor românești ori a mărfurilor străine importate ce au participat la procesul de perfecționare activă.

În cazul în care se constată concordanța datelor și se acordă liberul de vamă, agentul vamal desemnat de conducerea biroului vamal de control și vămuire completează declarația vamală potrivit Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, aprobate prin Decizia nr. 946/1997, și confirmă scoaterea din zona liberă și introducerea în țară a mărfurilor străine importate sau românești introduse anterior în zona liberă și care au participat la procesul de perfecționare activă, prin aplicarea ștampilei personale și a semnăturii pe exemplarul 1 al documentului simplificat prezentat la intrare și oprește o copie de pe acesta. Copia de pe acest exemplar se anexează la exemplarul 2 al documentului, reținut de biroul vamal la intrarea mărfurilor.

E. Introducerea mărfurilor străine în zonele libere și scoaterea acestora

22. Mărfurile străine se introduc direct din străinătate în zonele libere, în vederea simplei depozitări a acestora, fără întocmirea de formalități vamale.

Dacă mărfurile au circulat anterior sub acoperirea unui titlu de tranzit, acestea, împreună cu titlul de tranzit, se prezintă biroului vamal de control și vămuire pentru confirmarea sosirii mărfurilor și încheierea tranzitului.

23. Pentru mărfurile străine transportate pe cale fluvială sau maritimă, care se descarcă, comandantul, armatorul sau agentul navei depune la biroul vamal de control și vămuire permisul de descărcare, precum și manifestul încărcăturii sau declarația de marfă în cazul transportului maritim, după caz.

Declarația privind proviziile de bord sau, după caz, declarația privind proviziile navei și declarația privind efectele și bunurile echipajului, în cazul transportului maritim, se depun în condițiile prevăzute la art. 15 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.

24. Mărfurile străine transportate pe cale feroviară se introduc în zonele libere pe baza actului de transmitere a garniturii de tren, deus la biroul vamal de control și vămuire de către transportator în termenul prevăzut în procesul tehnologic de prelucrare a trenului.

Dacă mărfurile circulă sub acoperirea unui titlu de tranzit, acestea, împreună cu titlul de tranzit, se prezintă biroului vamal de control și vămuire pentru confirmarea sosirii mărfurilor și încheierea tranzitului.

25. Mărfurile străine transportate pe cale rutieră se introduc în zonele libere pe baza titlului de tranzit; acestea, împreună cu titlul de tranzit, se prezintă biroului vamal de control și vămuire pentru confirmarea sosirii mărfurilor și încheierea tranzitului.

26. Mărfurile străine care au intrat în zonele libere pot părăsi teritoriul național pe cale fluvială sau maritimă în aceeași stare în care au fost introduse, pe baza permisului vamal de încărcare.

27. Mărfurile străine care au intrat în zonele libere pot părăsi teritoriul național pe cale feroviară în aceeași stare în care au fost introduse, pe baza actului de transmitere a garniturii de tren și a scrisorii de trăsură CIM pe care biroul vamal de control și vămuire aplică ștampila „tranzit vamal”.

28. Mărfurile străine care au intrat în zonele libere pot părăsi teritoriul național pe cale rutieră în aceeași stare în care au fost introduse pe teritoriul țării, pe baza titlului de tranzit.

29. Mărfurile străine introduse în zonele libere în vederea consumului ori realizării unor operațiuni de prelucrare, montaj, asamblare, adaptare, transformare, reparare, remontare în starea inițială se plasează sub regimul vamal de import, perfecționare activă sau transformare sub control vamal, după caz.

Mărfurile străine introduse în zonele libere și comercializate prin magazine autorizate potrivit legii către persoane fizice se plasează,

anterior vânzării de către agentul economic titular al operațiunii, sub regimul vamal de import. Vânzarea către persoane fizice se face numai în cantitățile și la valorile prevăzute la pct. 3 și 6 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.

În aplicarea art. 133 din Codul vamal al României mărfurile străine pentru care nu s-au îndeplinit obligațiile agenților economici de a solicita acordarea unui regim vamal sau care nu întrunesc condițiile legale privind abandonarea ori distrugerea nu pot fi consumate sau utilizate în zonele libere.

Pentru mărfurile străine care staționează în zona liberă și fac obiectul operațiunilor comerciale de vânzare între diverși operatori în perimetrul zonelor libere și care ulterior acestor operațiuni părăsesc în aceeași stare teritoriul zonelor libere cu destinație externă nu se întocmesc declarații vamale.

30. Prin excepție de la prevederile pct. 29, pentru mărfurile străine care au făcut obiectul vânzărilor, care urmează să fie utilizate sau consumate în perimetrul zonelor libere, anterior consumului sau utilizării, se aplică prevederile art. 132 din Codul vamal al României. Pentru mărfurile care au fost utilizate sau consumate în perimetrul zonelor libere fără să fie plasate sub regimul vamal corespunzător se aplică dispozițiile cuprinse la art. 386 lit. a) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.

Pentru mărfurile plasate sub regimul de import pentru consum sau utilizare în zona liberă, cu respectarea prevederilor Codului vamal al României, ale Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, precum și a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 84/1992, pentru care se solicită ulterior importului introducerea din zona liberă în țară, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 71 din Codul vamal al României, referitoare la schimbarea destinației mărfurilor declarate inițial pentru o anumită utilizare.

31. Scoaterea din țară direct din zonele libere sau introducerea din zonele libere în țară a mărfurilor străine importate sau a produselor compensatoare se face pe baza declarației vamale în detaliu și a documentului simplificat, în cazul în care la realizarea produselor compensatoare au participat mărfuri românești introduse anterior în zonele libere.

Agentul vamal desemnat de conducerea biroului vamal de control și vămuire confirmă scoaterea mărfurilor din zona liberă prin verificarea concordanței dintre documentele simplificate și declarațiile vamale, după caz.

În situația în care produsele compensatoare rezultate din plasarea sub regim de perfecționare activă a mărfurilor străine pe baza unei singure declarații vamale, la a căror realizare au participat și mărfuri românești introduse anterior în zona liberă, sunt scoase din zona liberă cu destinație interiorul sau exteriorul țării, în mai multe etape, mențiunile de confirmare a biroului vamal de control și vămuire se fac pe o listă specificativă anexată la documentul simplificat; în caseta nr. 8 a documentului simplificat se fac referiri privind lista anexată.

32. Persoanele fizice pot introduce în țară bunurile străine achiziționate în zona liberă, în limitele prevăzute la pct. 3 și 6 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, cu excepția bunurilor menționate la pct. 1 lit. e) din anexă, pe baza bonului de cumpărare remis de magazin cu ocazia vânzării și prezentat de persoanele fizice organelor vamale la ieșirea din zona liberă.

F. Conținutul și forma evidenței operative a mărfurilor aflate în zonele libere

33. Biroul vamal de control și vămuire în a căruia rază de competență teritorială se află zona liberă și operatorii care funcționează în zona liberă sunt obligați să țină evidența operativă a mărfurilor și a operațiunilor.

34. Evidența se organizează pe baza registrului prezentat în anexa nr. 3, în formă identică, atât de către fiecare operator din zona liberă, cât și de biroul vamal de control și vămuire.

Biroul vamal de control și vămuire poate organiza un singur registru centralizator pentru toți operatorii sau câte un registru pentru fiecare operator.

35. În cazurile în care într-o zonă liberă mărfurile trec de la un operator la altul, evidența operativă ținută de primul operator se descarcă, iar a celui de-al doilea operator se încarcă cu mărfurile în cauză.

Încărcarea și, respectiv, descărcarea evidențelor se realizează pe baza documentelor de predare-primire dintre operatori în cazul produselor ce fac obiectul simplei depozitări, sau a declarațiilor vamale în detaliu în cazul mărfurilor ce fac obiectul regimului de import sau perfecționare activă, după caz.

Anterior acestor operațiuni este obligatorie înștiințarea biroului vamal de control și vămuire în a cărui rază de competență teritorială se află zona liberă, astfel încât acesta să opereze similar evidențele proprii.

36. Evidența operativă a mărfurilor se încheie pe data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic.

Felurile și cantitățile de mărfuri înscrise în evidența operativă a fiecărui operator și care se află în zona liberă se reportează în evidența corespunzătoare anului calendaristic care urmează (prin debitarea evidenței vechi și creditarea evidenței noi).

G. Stocarea în comun a mărfurilor în zona liberă

37. Mărfurile românești și mărfurile străine importate sau cele străine, plasate sau neamplasate sub un regim vamal, pot fi depozitate de operatorii economici din zona liberă în același spațiu, dar pe partide separate.

38. În cazul în care depozitarea are ca efect imposibilitatea identificării de către biroul vamal de control și vămuire a regimului vamal sau distincției dintre mărfurile românești și mărfurile străine importate față de cele străine, depozitarea în comun se poate realiza numai pentru mărfurile echivalente (mărfuri încadrate la aceeași subpoziție din nomenclatura Tarifului vamal de import al României, cu aceeași calitate comercială și având aceleași caracteristici tehnice).

Este interzisă compensarea prin echivalent între mărfurile ce pot fi distinse unele de altele.

Depozitarea în comun se menționează în casetele nr. 7 și 8 din documentul simplificat, în dreptul cuvântului „Mențiuни”.

Mărfurile trebuie dispuse în depozit astfel încât accesul în orice moment al agenților vamali în vederea controlului să fie nestingherit.

Biroul vamal de control și vămuire în a cărui rază de competență teritorială se află zona liberă poate, atunci când consideră că este necesar, să stabilească modalități particulare de dispunere a mărfurilor în spațiile de depozitare.

G. Dispoziții finale și tranzitorii

39. Operatorii au obligația să comunice biroului vamal de control și vămuire orice dispariții de mărfuri pe care le constată, altele decât cele produse din cauze naturale.

Pentru mărfurile străine constatate lipsă, pentru care nu se poate prezenta o justificare legală, se aplică prevederile art. 145 din Codul vamal al României.

40. Birourile vamale de control și vămuire care deserveșc zonele libere au obligația să efectueze ori de câte ori consideră necesar controlul evidenței operative a mărfurilor, ținută de fiecare operator care desfășoară activități în zonele libere, dar nu mai puțin de o dată la fiecare 3 luni.

Controlul evidenței operative se efectuează prin confruntarea documentelor depuse la introducerea și/sau la scoaterea mărfurilor din zonele libere, înscrise în registrul de evidență al biroului vamal de control și vămuire, cu cel organizat într-o formă similară de fiecare operator. Registrele se vizează după fiecare control de către biroul vamal de control și vămuire.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

Agentul economic

.....
.....

Aprob.

Șeful Biroului vamal de control și vămuire

CERERE DE AUTORIZARE pentru efectuarea de construcții în zona liberă

1. Denumirea/sediul agentului economic care efectuează construcția
 2. Beneficiarul construcției
 3. Denumirea/sediul agentului economic de la care sunt achiziționate materialele necesare pentru realizarea construcției
 4. Materialele de construcții sunt:

românești	străine importate	străine
☐	☐	☐
 5. Locul de amplasare a construcției (denumirea concesionarului parcelei)
 6. Destinația construcției
- (depozit, sediu social, unități de producție, magazine etc.)
7. Firma constructoare se angajează prin prezenta cerere, în funcție de destinația construcției descrise la pct. 6, să asigure condițiile necesare în vederea supravegherii vamale (compartimente de mărfuri separate pentru mărfuri românești și mărfuri străine importate sau străine), precum și toate condițiile prevăzute la art. 360 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997.

Data

.....

Semnătura autorizată și ștampila agentului economic

.....

1	1. Denumirea, sediul, codul fiscal și numărul de înregistrare la registrul comerțului ale solicitantului (operator, agent economic, transportator)	DOCUMENT DE INTRARE ȘI IEȘIRE A MĂRFURILOR ROMÂNEȘTI/STRĂINE IMPORTATE DIN ZONA LIBERĂ						
Exemplar pentru solicitant	A. Scopul introducerii/scoaterii din zona liberă	Numărul de înregistrare și data din registrul de corespondență al biroului vamal de control și vămuire						
	2. Biroul vamal de control și vămuire emitent							
1	3. Mărfurile descrise în caseta 4 sunt:							
<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">☐ de origine română</td> <td style="width: 50%;">☐ străine importate</td> </tr> <tr> <td>☐ destinate exportului</td> <td>☐ destinate consumului sau utilizării în zona liberă</td> </tr> <tr> <td>☐ cu accize</td> <td>☐ fără accize</td> </tr> </table>			☐ de origine română	☐ străine importate	☐ destinate exportului	☐ destinate consumului sau utilizării în zona liberă	☐ cu accize	☐ fără accize
☐ de origine română	☐ străine importate							
☐ destinate exportului	☐ destinate consumului sau utilizării în zona liberă							
☐ cu accize	☐ fără accize							
4. Felul și cantitatea mărfurilor (nr. crt., denumirea mărfurilor, mărci și numere ale coletelor, cantitatea mărfurilor)								
5. Locul și data intrării Semnătura reprezentantului și ștampila persoanei juridice		7. Semnătura și ștampila lucrătorului vamal Mențiuni						
6. Locul și data ieșirii Semnătura reprezentantului și ștampila persoanei juridice		8. Semnătura și ștampila lucrătorului vamal Mențiuni						

INSTRUCȚIUNI

de completare a Registrului de evidență a mărfurilor introduse sau scoase din zonele libere

Coloana 1: se completează în ordine cronologică cu numărul și data de înregistrare din registrul de corespondență al biroului vamal de control și vămuire ale documentului simplificat, titlului de tranzit, permisului de descărcare sau ale actului de transmitere a garniturii de tren, după caz;

Coloana 2: se înscrie denumirea operatorului căruii îi sunt destinate mărfurile care se introduc în zona liberă;

Coloana 3: se înscrie data introducerii efective a mărfurilor în zona liberă;

Coloana 4: se înscrie felul documentelor în baza cărora se introduc mărfurile în zona liberă;

Coloanele 5 și 6: se înscriu numărul de înregistrare și data documentelor din coloana 4;

Coloana 7: se înscrie denumirea comercială a mărfurilor care se introduc în zona liberă, în termeni suficient de preciși, pentru a permite identificarea și clasificarea mărfurilor;

Coloana 8: se înscrie greutatea netă a mărfurilor în kg sau, dacă nu este posibil, într-o unitate de măsură specifică (altă decât kg), conform anexei nr. 13 la Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, aprobate prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilei nr. 946/1997;

Coloana 9: se completează, în ordinea în care a fost completată coloana 1, cu denumirea operatorului care scoate mărfurile din zona liberă;

Coloana 10: se completează cu data scoaterii efective a mărfurilor din zona liberă;

Coloana 11: se înscrie felul documentelor în baza cărora se scot mărfurile din zona liberă;

Coloanele 12 și 13: se înscriu numărul de înregistrare și data documentelor din coloana 11;

Coloana 14: se completează cu denumirea comercială a mărfurilor, în termeni suficient de preciși pentru a permite identificarea și clasificarea mărfurilor;

Coloana 15: se înscrie greutatea netă a mărfurilor în kg sau, dacă nu este posibil, într-o unitate de măsură specifică (altă decât kg), conform anexei nr. 13 la Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii aferente lunii aprilie 2001 (perioade de aplicare)

În baza prevederilor art. 8 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor Regulamentului nr. 4/1998 privind regimul rezervelor minime obligatorii, republicat,

Banca Națională a României hotărăște:

Ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii aferente lunii aprilie 2001 (perioade de aplicare) sunt:

— 25,0% pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;

— 2,9% pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A.;

— 2,0% pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro.

p. GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
CRISTIAN POPA

București, 11 aprilie 2001.
Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro